

"Fyller du din plats, så är han ärofull, huru
ringa han än aktas." [Tegnér.]

Barndomens sorglösa är fly snabbt,
gossen blir yngling, och allvarigare tankar börja
upptaga hans sinne. Frågan: "hvad skall jag
blifva?" tränger sig alltmera på honom. Men
ännu är han icke man, ännu saknar han
förmågan att rätt kunna döma om sin fram-
tida bestämelse, ännu är den ungdomliga,
spänstiga fantasien förherrskande äfven i
hans allvarigaste tankar. Den säger till honom:
"Du skall skapa dig ett ärofullt namn!" Den
bygger härliga luftslott, den visar honom ärans

väg och längst i fjärran en någring af ett stort
och ädelt mål, för hvilket han skall arbeta.

Men fantasien kommer honom äfven att öfer-
skatta sina krafter. Han vill skapa sig ett

← namn, likt de ~~de~~, som outplänligt stå inskrifna

i världens och den mänskliga utvecklingens

historia, men han betänker ej huru få de äro,
som nå detta mål, och att, bland dessa få, de

vilka jämväl såsom enskilda personer kunna

, tillvinna sig efterverldens aktning, äro oändligt

mycket färre. Men med åren kommer äfven

den mognares eftertanke, ynglingens djärva

drömmar förblekna, och den snart mognade

mannen börjar inse, att "Ärans väg är Törn"

beströdd."

Men ännu äro väl ej hans krafter ut-
 tömda, ännu kan han måhända göra lycka
 här i lifvet. Han söker nu ej de höga äreställen,
 som han en gång föresatte sig att eftersträfvaa;
 han nöjer sig med en anspråkstösare ställ-
 ning i samhället och med en syssla, som kan=
 ske mera motvarar hans förmåga. Är detta
 fallet, och eger han kraft och vilja att fylla
 sin plats, skall han så småningom skapa sig
 ett namn, som visserligen kanske ej bland män-
 niskorna skall blifva bevaradt sekler igenom,
 men som dock skall äktas och äras i den krets,
 der han verkar. Och när en gång de himmelska

2 bit är
 ej detta
 det är fr.
 ja om.

belöningarne och straffen förestå, skall säkerligen
ett väl fylldt, om än ringa värde här nere ej
lemmas ur räkningen.

Derför, du son af en högre samhälls-
klass, om du känner din förmåga svika dig
på de platser, som kunna tyckas anstå din
sociala ställning, tveka ej att draga på dig
arbetarens enkla rock eller att på en undan-
skymd plats ställa dig i ledet bland dem, till
hvilka du genom din egen begåfning hör!

Och du, son af folket, spärr ej vägen
för högt, sök ej att af blott ärelystnad tränga
dig in i en krets, som varit frammande för
dina förfäder, en krets, i hvilken du icke passerar,

och der du endast mötes af köld. Men kan du försvara din plats i denna krets, bry dig då icke om den afund, du väcker; sök blott att bevara ditt hjärta rent och ditt sinne fritt från höghod öfver vurma framgångar, och med tiden skall du kunna tillvinna dig forna afundmans förtroende och dina medmänniskors beundran.

Och till sist, du kvinna, sök ej i onödan att täfla med mannen om verldslig ryktbarhet, sätt din första pligt och största ärelystnad i att vara kvinnlig, och glöm ej, att din uppgift här i lifvet är att stödja och bistå mannen, icke att täfla med honom.

Minnens blott, I alla, att den rätta äre-
lystraden är endast den, att väl kunna fylla
sin plats här på jorden, och om I det gören, så
skolen I finna denna Eder plats ärofull, huru
ringa han än må akta.

Förhvarfullt i synnerhet i formelt hänsende

Granskad af *Carl Gildbrand*